

Bemærkninger til forslaget

Bemærkninger til forslagens enkelte punkter

Ad 1

Det er omdiskuteret, om det teknisk er muligt og ønskeligt at fimsnitte og nedmulde overskudshalm efter høst. Dette ville gavne jordens humusindhold og mindske nitratudvaskningen. Halmen kunne på den måde anvendes som led i et mere økologisk præget landbrug med nøje planlagte sædskifter og et passende husdyrhold kombineret med en passende planteavlsluft. Et sådant projekt ligger ikke lige rundt om hjørnet, men med dette overordnede princip for øje finder vi det vigtigt, at halmen bindes til *kollektive* anlæg og ikke til individuelle anlæg. Med de kollektive anlæg kan man trække på forskellige lokale ressourcer og mindske afhængigheden af den enkelte energikilde.

Der er i øvrigt en række problemer forbundet med fyring med halm, især i de individuelle fyr. Disse problemer omtales nærmere i det samtidig hermed fremsatte forslag til folketingsbeslutning om prøvestation for halmfyr og halmforgasningsanlæg.

Her skal præciseres, at der er et vitalt behov for udvikling af avancerede filtre og en bedre temperaturstyring. Under alle omstændigheder vil vi fastholde, at sådanne anlæg er et klart fremskridt i forhold til de kul- og oliefyrede anlæg. Halm indeholder således betydeligt mindre svovl end selv de mest svovlfattige olie- og kulvarianter. Svovlindholdet er faktisk mindre end 0,02 pct. (jf. »Anvendelse af overskudshalm«, Miljøstyrelsen 1986, side 46).

Tilbage står debatten om, hvorvidt halmforbrænding bidrager til dioxinudslip. Teorien er, at der vil være rester af klorholdige bekæmpelsesmidler i halmen, som ved afbrænding kan danne dioxin. Her gælder generelt, at jo mere styret forbrænding og jo højere forbrændingstemperatur, jo større miljø sikkerhed.

Målet er selvfølgelig at producere anlæg, som tilfredsstillende opfylder de miljømæssige krav i alle henseender.

I denne forbindelse kan et kommende produktions- og forarbejdsanlæg af halmfyr og halmforbrænding hente nyttig

information gennem de erfaringer, som Byggeriets Udviklingsråd har indhentet i eksperimentel boligbebyggelsen Tinggården i Herfølge. Her har man insisteret på en række høje miljømæssige og sikkerhedsmæssige krav blandt andet gennem en vidt-dreven beboerindflydelse i planlægningsfasen (jf. rapporten »Beboerdeltagelse – men hvordan?«, Byggeriets Udviklingsråd, maj 1985). Samtidig er der opnået en besparelse ved anvendelse af halmfyr i forhold til oliefyring. Hertil kommer de åbenbare positive samfundsmæssige virkninger (øget beskæftigelse, sparet olieimport, øget energiforsyningsikkerhed).

Ad 2

Et fint eksempel på et offentligt selskab, der varetager en miljøvenlig produktion, er Genfiber A/S, der forventer at påbegynde en produktion af afsværtet papirmasse i foråret 1987.

Det nuværende selskab, der er opstået på ruinerne af det gamle Genfiber A/S tilhørende De forenede Papirfabrikker, er blandt andet oprettet med Assens Kommune, Århus Kommune, A/S Kooperativ Jobskabelse og Lønmodtagernes Dyrstidsfond. Odense Kommune og Fyns Amt inddrages eventuelt også som aktionærer. Denne konstruktion fremstår som et klart eksempel på en målrettet investering, hvor det offentlige og lønmodtagerkapital i fællig investerer i en grøn produktion, der værner om de knappe ressourcer (jf. Gendan-nyt nr. 62, 1985, og nr. 66, 1986).

Konstruktionen i Assens kunne overføres til det nye selskab.

VS finder det naturligt, at det nye selskab placeres i Nakskov. Her er der ledige ressourcer, som venter på at indgå i en samfundsnyttig produktion, der er forankret i en samlet plan for halmens udnyttelse som energikilde.

Den nærmere placering aftales med de lokale kommuner i samarbejde med fagbevægelsen.

Såfremt Vestlolland – mod forventning – ikke ønsker at »modtage« den her omtalte produktion, anbefales det, at den placeres i et andet halmrigt